

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Yderligere til det spørgsmål om, hvad Dansk Folkepartis interesse er, så husker jeg et nyhedsbrev fra fru Pia Kjærsgaard, da hun lige var vendt hjem, og der stod, at der havde været demokrati i 50 år. Det er jo selvfølgelig en ganske flot påstand i betragtning af, at man indtil for ikke ret mange år siden havde et fascistisk diktatur. Men nu har man et meget fint demokrati i Taiwan.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han virkelig mener, at vi kan sige med sikkerhed, at selve det internationale sundhedssamarbejde fungerer med Taiwan. Jeg har også været der, og det var bestemt den anden melding, vi fik, nemlig at man under SARS-krisen var isoleret og ikke kunne få det til at fungere i det tempo, det burde, at Kina havde hægtet Taiwan af i forhold til den forpligtelse, som Kina jo burde have for Taiwan, og at man derfor var i en dum dobbeltsituation, både med ikke at kunne få den hjælp, man skulle have, og heller ikke kunne komme til at yde det bidrag, som Taiwan faktisk kan yde til den internationale sundhedsorganisation.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, spørgsmålet er overordentlig relevant, for det, det drejer sig om, er: Forbedrer man i virkeligheden vilkårene, eller er det bare noget, vi står og siger?

Ifølge mine oplysninger koordinerer WHO, som jeg nævnte i min tale, og jeg gentager det, de sygdomsrelevante aktiviteter gennem et netværk af samarbejdsorganisationer, der omfatter organisationen Global Outbreak Alert and Response Network, og her inddrages Taiwan fuldt ud.

Der indgik så bekæmpelsen af SARS i det arbejde, og her samarbejdede WHO via sit netværk med sundhedsmyndighederne i Taiwan. Samarbejdet omfattede bl.a. udsendelse af et lægehold fra WHO's partnerorganisation, Centre for Diseasecontrol i Atlanta. Direkte teknisk bistand fra WHO til Taiwan, som forudsætter godkendelse fra Kina, blev også ydet, selv om det forudsætter godkendelse fra Kina, under SARS-epidemien, og et officielt WHO-undersøgelingshold blev også udsendt.

WHO havde altså således med billigelse fra Kina folk på Taiwan i en lang periode, mens SARS var i udbrud. Det er de oplysninger, jeg har om det spørgsmål, som altså viser, at WHO

kunne arbejde for sundheden og epidemibekæmpelse på Taiwan. Andet ville også være temmelig tåbeligt, nemlig at lade Taiwan gå til i en epidemi, der jo faktisk ville sprede sig over hele verden.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tror, at problemet er, at der går for lang tid. Da fru Anne Grete Holmsgaard og jeg var der sidste år i januar, blev vi også orienteret om, at der var et samarbejde i forbindelse med SARS, men at der gik for lang tid, at man slet ikke havde det beredskab, som man ville have, hvis Taiwan kunne være med, ikke som medlemsstat, det beder de heller ikke om, og det ville stride mod alt, men altså have en eller anden slags opfindsom status, som gjorde, at man kunne have gensidig tryghed og udbytte af det. Der var den melding, vi fik, som selvfølgelig kan være forkert, at der var simpelt hen en reel bekymring for, at Taiwan var hægtet af det internationale beredskab, som jo altså indimellem skal kunne agere hurtigt, samtidig med at man jo af gode grunde beklagede, at det veludviklede sundhedsvæsen, man har i Taiwan, og den store kompetence, man har, ikke blev udnyttet tilstrækkeligt godt, fordi de netop var hægtet af.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Så vidt jeg erindrer, og nu taler jeg også ud fra erindringer om begyndelsen af SARS-epidemien, tog det også lidt tid, før man fik skabt det samarbejde, som så kom i gang. Det vil sige, at man jo så belært af de erfaringer nu har fået et fortillfælde, hvor man har fået indstiftet samarbejdet, således at man f.eks. med den nuværende fugleinfluenza kan gå tidligere i gang med samarbejdet.

Fru Margrete Auken har fuldstændig ret i at påpege det, fordi det er vigtigt for deres befolkning, men det er jo også vigtigt for alle omgivelser, fordi epidemier spreder sig med den fart, de gør, i vore dage. Så det ville jo være destruktivt ikke at sørge for, at Taiwan er inddraget i sundhedsarbejdet på maksimal vis. Det mener jeg altså også vi arbejder for i praksis uden at skulle komme i kamp med etkinapolitikken og med WHO's statutter, og jeg skal nok fortsat holde øje med, at praksis bliver så god som overhovedet muligt.